

Sygn. akt III CNP 25/07

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa Prokuratora Rejonowego w W.

działającego na rzecz B.T.

przeciwko Z.O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 kwietnia 2007 r.,

na skutek skargi pozwanej

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 29 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2006 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w W.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia pozwana zarzuciła naruszenie art. 393 § 1 w zw. z art. 58, art. 393 § 1, art. 393 § 1 w zw. z § 2, art. 471 i 415 w zw. z art. 393 § 1 k.c. i wnosila o stwierdzenie, że zaskarżone orzeczenie jest w całości sprzeczne z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16, z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.). Skarżąca tego obowiązku nie spełniła, ograniczyła się jedynie do stwierdzenia, że przez wydanie zaskarżonego wyroku została wyrządzona jej poważna szkoda, że na podstawie tego orzeczenia można wszcząć przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne i, że szkoda wydaje się oczywista.

W art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. przewidziano, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. wykazanie, iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wymaganie to nie jest spełnione, jeżeli skarżący bez przeprowadzenia analizy prawnej w zakresie możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych ogranicza tę część

skargi do stwierdzenia, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje skarga kasacyjna (por. postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17, z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 32/05, nie publ., z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ.). Wniesiona skarga również tego warunku nie spełnia; ograniczono się w niej tylko do stwierdzenia, że zmiana lub uchylene orzeczenia w oparciu o przysługujące stronie środki prawne nie było możliwe.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.